

Tractors a les ciutats

Eren uns anys de la dècada del seixanta amb una sequera persistent que es convertia en un malson per als pagesos de Lloret i d'altres contrades de Catalunya. Aquesta manca d'aigua de pluja, que la pagesia suportava amb resignació cristiana, no era la seva única tribulació. Els productes del camp es portaven al Sindicat Agrícola, centre d'emmagatzematge i distribució. Els preus pagats no sempre eren satisfactoris per l'agricultor. Recordo aquells vespres quan el pare remugava, passejant pel menjador, queixant-se per la minses retribucions: «Per cada pesseta que em paguen, el botiguer se n'embutxaca quatre». Tot plegat són evocacions que seixanta anys més tard són part del reguitzell de reivindicacions del món rural. La protesta pagesa i ramadera a Catalunya s'ha visualitzat amb les marxes de tractors cap a Barcelona per reunir-se amb el president de la Generalitat, Pere Aragonès, i la presidenta del Parlament, Anna Erra. Un grup de pagesos, que no formaven part dels sindicats agraris, però sí de la plataforma 6F, signava una proposta de resolució amb el PSC, ERC, Junts, Comuns i Cs que incloïa revisar les restriccions d'aigua a la pagesia, agilitzar el pagament d'ajuts pendents i racionalitzar la burocràcia. Doncs, Déu-n'hi-do! A Catalunya les mobilitzacions estan encapçalades per propietaris d'explotacions agrícoles i ramaderes de caràcter familiar, i de petites indústries agroalimentàries. En les seves exigències, però, no hi ha denúncies de les grans cadenes d'alimentació que paguen tard i malament. També és contradictori demanar a la Unió Europea que rebaixi els requisits per als aliments autòctons i posi aranzels a importacions de fora de la UE. És un proteccionisme sobre productes de quilòmetre 0, però, hi haurà mesos que si es volen menjar taronges, seran de Sudàfrica. Pel que fa a les implicacions polítiques de les protestes, cal assenyalar que a la resta de l'Estat els qui porten la veu cantant són majoritàriament líders assemblearis pròxims a l'extrema dreta i Vox s'esforça per infiltrar-se en el moviment. En canvi, a casa nostra, és especialment la CUP qui busca capitalitzar el descontentament d'un sector amb uns interessos mediambientals totalment oposats als que defensa una formació contrària al sistema. Veure per creure!

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2024/02/13/tractors-les-ciutats-98099213.html>